

Revelatie

SAlecsandru

REVELATIE

Nepamanteasca Lui lumina
Imi face viata vesnic plina:
Ea este slava daruita
Cu ea invingi orice ispita.

Cu ea ramai cantand pe cale
Chiar daca mergi pe ea agale
Caci este insusi Duhul Sfant
Ce te conduce pe pamant.

Lumina sfanta am primit-o
Pe cand dormeam si am zarit-o
Din ea un glas ca un suvoi
Striga:hai vino,vin cu noi.

Eu nu doream dar am simtit
Ce mult eram de ea iubit
Ci am ramas pe-acest pamant
Sa-i fiu solie si s-o cant.

Dar vine ziua-o prevad
Cand luat de-aici ca de-un navod
Voi fi purtat acolo sus
La Mirele Hristos Iisus.

Se fac in ceruri pregatiri
Cum pe pamant fac orice miri
Si fi-voi luat ca o mireasa
Cu El pe veci in a Lui casa.

De sus,din slava minunata
Vedea-voi lumea condamnata
Sub sceptrul sarpelui cel mare
De unde nu e-n veci scapare.

Vedea-voi fiara cea pagana
Punand pe frunte sau pe mana
Pecetea lui cea otravita
De toti ai lui cu drag primita.

Vedea-voi chiar a lui icoana

In care se zareste -o rana,
,Prin pietre targuri si pe strada
Ca orice pamantean s-o vada,

In fata ei sa se inchine
Fara de teama si rusine
Pentru un blid spurcat de linte
Alesii lui mai dinainte.

Vedea-voi templul nou in care
Ca obiect de inchinare
Chiar fiara este instalata
Cu gand sa fie adorata.

Il vad pe Israel saracul
Cum face legamant cu dracul,
Cum leapada inca o data
Pe Duhul Sfant,pe Fiu,pe Tata.

Cum dau ei crezământ minciunii
Si-ajung la fel ca si paganii...
Zaresc apoi prapadul,moartea
In ceruri se deschide cartea,

Urgiile vin cu iuteala
Peste a lumii-nvalmaseala;
Zaresc potirele maniei
Si cum se pune focul viei,

Cum hoardele nenumarate
Stau gata-gata adunate,
Cum Gog se-aseaza mandru-n fata
La lupta cu fiara cea hoata,

Cum curge sange jos in vale
De-ajunge pana la zabale
Cum tipa vantul,urla marea
Cum moartea-si face crunt lucrarea

Cu sabia nimicitoare
Ucide prunci,femei,fecioare,
Cum tremura intreg pamantul
Cum pica muntii,cum mormantul

Il cheama bietii de pe Terra,
Cum se sfarsete-n in sange era
In care sarpele,neomul
Avut-a jos in lume tronul.

.....
De sus mai vad cum se-nnoieste,
Cum noua-mparatie creste,
Cum Soarele neprihanirii
Aducea-n ea flarea iubirii,

Cum norii fug,cum totul canta
Si-n alb toti viii se-nvesmanta
Cum razele si-a Lui caldura
Ucid din inimi orice ura,

Cum solii vietii fata moarte
Aduc aievea,de departe
Eterna pace,fericire,
Cum imparat e Sfantul MIRE

Cum oastea Lui nenumarata
Din cer cu Domnul se arata
Cum toti in gura mare canta
Cantarea scumpa,noua,sfanta,

Cum cerul fuge,se piteste
Si cum pamantul nu mai este
Si cum,la ale Lui cuvinte,
Cer nou,pamant,ii vin nainte

SI cum chiar vesnica cetate
Din cer coboara sa se-arate
In vazul tuturor Mireasa
Impodobita si frumoasa.

16.12.1990 Pitesti